

„DA NA HERMELĀ•N

StĀ™eda, 24 leden 2018

Je to jiĀ¾ pár dní co se navĀ›ky zmĀ›nil mĀ›j Ā¾ivot. Stalo se to náhle, bez varování a zajisté to ovlivní generaci mých pravnuĀ›, vnucĀ›, budoucích manĀ¾elek, manĀ¾elĀ›, jejich dĀ›tí i smetí. Ani nevím, jak mĀ› to vlastnĀ› napadlo. Ješil jsem vstupoval do supermarketu našem sídlišti, netušil jsem zradu...

Regály v obchodĀ› jsou nyní jiĀ¾ plné a vĀ¾dy se na mĀ› smĀ›jí svým typickým úsmĀ›vem: „Kup si zboĀ¾í co n utraĀ› své peníze právĀ› teĀ• - urĀ›itĀ› budeš moc spokojen - a vrátíš se nám o tom vyprávĀ›t.“ Tiše jsem putoval mezi tĀ›mito poety a po krátkém nákupu vyhlĀ¾el pokladnu, která mĀ› nikdy nepotĀ›ší. JeštĀ› dĀ™íve však mĀ›j pohled spoĀ›inul ve vitrínĀ›, která tiše brumlala svou 220 wattovou symfonií. Sledovaly mĀ› pochoutky dovezené z doby sýrové a mlĀ›né. Jogurty, tatarské omĀ›ky, pribináĀ›ky, sýry tavené, plátkové a v neposlední Ā™adĀ›... V tom jsem je spatĀ™il... Modrobílé obaly s hlavou panĀ›ka uprostĀ™ed mi vnuky geniální, epochální, fenomenální myšlénku: NaloĀ›ím si je! Do oleje, koĀ™ení, cibule a pepĀ™e, bude to pĀ™íjemné a budu chtít ješil

PrávĀ› se roztoĀ›ila spirála, která ukonĀ›ila svĀ›j odpíchnutý rittberger po dalších 14 dnech letu... A uĀ¾ jsem ho nes domĀ›, ve vatĀ›, v alobalu, prozpĀ›voval si oblíbenou melodii a brnkal o obrubníky s noblesou. I kdyĀ¾ proti PepĀ™m nic nemám, jiĀ¾ jsem vĀ›dĀ›l, Ā¾e zanedlouho ukonĀ›ím jejich Ā¾ivot jako kanibal. Toto není recept na nakládání hermelín, ale p se propracujete aĀ¾ ke konci textu, mĀ›Ā¾ete se tĀ›šit na výlet do sfér, které navštívíte aĀ¾ pĀ™i posledním t na svĀ›m náhrobku.

PĀ™išel jsem domĀ› a Ā•koliv obvykle všechny zakoupené potraviny vĀ¾dy umístím na správné místo, tentokrát jsem bĀ›el s nákupní taškou pĀ™ímo ke kuchyĀ›ské lince. PĀ™ipravil jsem si prkĀ›ko a rozbalil první hermelín, který se pokoušel schovat ve stĀ™íbatĀ™itĀ™ obalu. Ten jsem odhodil, neboĀ› se nedomnívám, Ā¾e by pĀ™í nĀ›jak podstatnĀ› pomohl. Bílá nádhera se nalézala pĀ™ímo pĀ™ede mnou a já zaĀ•al dĀ›lat Ā•est své povĀ›sti vynikajícího chirurga... Skalpelem jsem hermelín podĀ›l rozĀ™ízl a uvidĀ›l vnitĀ™nosti tohoto gĀ›nia. SvĀ›Ā¾í vĀ›nĀ› se linula z jeho útro jsem zaĀ•al svoji nakládaĀ›ku. JelikoĀ¾ to mám rád ostré, má chilli omĀ›ka se zvolna roztírala na vnitĀ™ní stranu pĀ›lky hermelínu. VzápĀ›tí pĀ™išel ke slovu pan Ā•esnek. Tiše se pĀ™edstavil, svlékl a za chvíli byl lisován. Poté se rozprostĀ™el na zmiĀ›ované pĀ›lce hermelínu a opaloval se za svitu mé kuchyĀ›ské záĀ™ivky.

Vyrušil ho aĀ¾ pĀ™íchod babiĀ›ky koĀ™enáĀ™ky. Trochu mi ušpinila prsty mletou paprikou, ale pepĀ™ a majoránky jiĀ¾ servírovala bez uzardĀ›ní. PĀ™i krájení cibule mi sice nepomohla, mĀ›la spíšnost sledovat nĀ›k lítostivých slz, co ukáply na poĀ•est Pepy. KdyĀ¾ jsem cibulí posypával onu pĀ›lku hermelínu, smutek byl zĀ•ásti zahnán. Pak uĀ¾ to šlo ráz naráz...

To samé jsem udĀ›lal i s druhou pĀ›lkou a nechal napustit vanu ke koupeli. Nebyla ani horká ani ledová, zkrátka tak akorát. To bylo slávy. HermelínĀ™m zjevnĀ› stoupala do hlavy. NoĀ™il jsem je zvolnado Ā•iré kapaliny, ve které se topili neplavci. Nové koĀ™ení zkoušelo plavat kraul, aby svĀ›j marný boj s tĀ›Ā¾kými vodami tohoto oceánu vzdalo na dnĀ› naznak. KuliĀ›ky pepĀ™e se ani nesnaĀ¾ily splývat, rovnou se potopily ke dnu a obdivovaly tam krásu korálových útesĀ›, které zkrášlovaly dekorace bobkového listu. Nejvíc mĀ› pobavil kmín. Ten ze zaĀ•átku splýval na hladinĀ› a pobrukoval si známé swingové melodie. Jak oceán zavĀ™il, nerezignoval a snaĀ›il se dostat zpĀ›t na hladinu. StejnĀ› jako v pĀ™ípadĀ› nového koĀ™ení, to byl boj marný. Pár snaĀ›ivcĀ› kmínĀ› se sice dostalo na chvíli na hladinu, ale jak pĀ™iš další vír, dostaly se na hladinu jiní, bohuĀ¾el jiĀ¾ mrtví kmínové. Cibule to mĀ›la také zajímavé. Jak pĀ›vabnĀ› se nasákla a ztloustla, nepomohla by jí ani redukĀ›ní dieta. Klesla ke dnu jako doktor MrĀ›ek s betonovou traverzou kolem krku. Inu, byla to bájeĀ›ná podívaná. Hermelíni se v tom oceánu nejdĀ™ív cítili celí nesví. Klesali ke dnu, pak se zas

rovnali na bok, nemohli si zvyknout na novou pozici. Za chvíli ale zjistili, že jen tak ležet na dně a číst si literaturu ze zadní strany etikety zavařovací sklenice není vůbec nuda. Obzvláště když jim bývalá sklenice od medu nabízela možnost zvládnout v sms soutěži. Mobil jsem jim ale nepůjčil. Položili se do nálevu a vychutnávali si znovu nabytou svobodu. Problém nastal, když jsem je uzavíral ve skleněné nádobě. Jejich smutek v očích rozptýlil můj slib, že se k nim budu co nejdříve vracet. Nejhodnějšího z nich vždy vyndám na talíř a pákně ho ozdobím, aby na chystané party nedostal ostudu. Vložil jsem je tedy prozatím do lednice, kde jim dělaly společnost párky, hotové a starý kmotr mléko. A - pro období lásky. Nebudu lhát, když prozradím, že jsem je téměř každou hodinu chodil sledovat do lednice, se mnou noví kamarádi mají. Složení a barevné odstíny ve sklenici mě uchvacovaly. Vždycky jsem je promíchal, abych viděl vánoční vločky zimní Paříže ve skleněné kouli s bílým papírem. Sledoval jsem onu hru barev, která provokovala má S ubývajícími dny jsem konečně pochopil, proč se v bibli často mluví o pokoušení. To jsem skutečně dlouho nezačal. Někdy jsem udržel sklenici v ruce a snažil se jí otevřít. Vždy ale zvítězila morálka, která pravila: Vykeř se ať husa vichřice. 14 dní jsem se trýznil, 14 dní jsem trpěl, 14 dní se můj život potácel v marnosti a vyčerpání, ale sv jsem donesl úspěšně a až do cíle. Nastala hodina pravdy, hodina "H". Hodina prvního a posledního setkání. Sklenici s hermelíny jsem oběd vyndal z lednice, položil na stůl a poklonil se v něm mléka a sýra a galaxii, co alespoň jednou připadli ke konání dobra ve jménu sýra. S víkem jsem pak naoko zápasil, abych si vychutnal krásu okamžiku. Vtom náhle klaplo a já cívil na znovu nalezenou Atlantidu se všemi svými záznaky a poklady. Vyjmul jsem první hermelín s trochou cibule, která se potácela kolem, a zvolna položil na připravený talíř... Mobilní telefon vypnutý, na dveřích cedulka nerušená a na schránce na dopisy napsal s prosbou o nevhazování zbytečných oznámení. Oblečen do svátečního kostýmu s kapesníkem v klopě jsem zasedl ke stolu, vyndal vánoční přibory a naplnil si z plechovky piva do ampusové skleničky. Vyšší polstrování židle uvítalo moji zadnici po chvíli rozjímání jsem pozvedl nástroje ke krájení....

Změnil se mi život. Je tomu již pár dní... Vyndal jsem si kudlu ze zad a vydesinfikoval, dopis na rozloučenou jsem vyndal z mrazáku, uzavřel přívod plynu. Děkuji vám, milé hermelínové. Můj život znovu dostal svůj smysl! V zápalu, tekoucí lávy kdykoliv kdo máte splín, neberte prášky, nechte své hlavy je tu přec nakládány hermelín Láskou hermelínovou ovlivněný Ondra K.